

**PLANUL STRATEGIC
AL
UNIVERSITĂȚII NAȚIONALE DE
ARTĂ TEATRALĂ ȘI
CINEMATOGRAFICĂ
”I.L.Caragiale”
București**

pentru mandatul

2016-2020

aprobat de Senatul UNATC

CUPRINS

I.	COORDONATE INIȚIALE, CONTEXT, PRINCIPII.....	3
II.	MISIUNE ȘI ADECVARE.....	6
III.	CONSOLIDAREA POZIȚIEI UNATC.....	7
IV.	VIZIUNEA ȘI CONCEPȚIA PLANULUI STRATEGIC.....	11
V.	STRUCTURA UNATC	16
VI.	DEZVOLTAREA STRUCTURILOR DE CERCETARE ȘI A STRUCTURILOR DE EDUCAȚIE DESTINATE ADOLESCENȚILOR ȘI ADULȚILOR.....	21
VII.	STRATEGIA DE IMAGINE.....	23
VIII.	DEZBATEREA ASUPRA UNATC 2020.....	23

I. COORDONATE INIȚIALE, CONTEXT, PRINCIPII

UNATC se află la un moment de cotitură în evoluția sa, după 25 de ani de la intrarea pe calea unei dezvoltări spectaculoase.

În 1989, Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică “I.L.Caragiale” (IATC) funcționa ca o școală de formare profesională de nivel universitar pentru trei profesii: actorie, regie (de teatru, film și TV) și operatorie (imagine de film și TV), cu rezultate remarcabile, dar cu o cifră de școlarizare mai mică decât cifra “ieșirilor din sistem” prin emigrări sau pensionări (15 locuri la actorie, 7 locuri la regie pentru ambele opțiuni, teatru și film).

Din acest punct de vedere, marea sfidare a începutului anilor '90 era **direcția** în care instituția ar trebui să se îndrepte. Simplificând, existau două opțiuni: **institutul profesional**, eventual trecut în subordinea ministerului culturii, structurat după necesitățile sistemului cultural existent în epocă (teatru, cinematografie), menținând implicit cifre mici de școlarizare (“suntem buni când suntem puțini” – un enunț pe care, cu mici variații, l-am auzit de multe ori în acei ani) sau **dezvoltarea** prin înființarea de noi specializări, deschiderea spre teoria artei și cercetare, creșterea numărului de locuri, inclusiv prin locuri cu taxă, acolo unde cererea candidaților era mare. Este direcția care s-a impus, prin reînființarea studiilor teoretice (completate de preocuparea pentru domenii colaterale precum jurnalismul cultural sau managementul, comunicarea sau scenaristica), secții de coregrafie, păpuși și marionete, scenografie, multimedia, sunet-montaj, apoi prin apariția studiilor doctorale, a studiilor aprofundate și a masteratelor. Era o perioadă în care creșterea numărului de studenți nu atrăgea finanțare suplimentară, o mare

parte din spațiile dedicate azi activităților didactice nu existau sau nu erau amenajate, dar devenea din ce în ce mai limpede că relevanța socială a unor profesii artistice începea să depindă de felul în care se va poziționa Academia De Teatru și Film, denumire sub care a existat universitatea între 1990 și 1998. În toată această perioadă nu ne-am aflat în fața dilemei de a opta pentru un model sau altul de școală de teatru sau film, ci în fața unei situații specifice, legată de locul și rolul învățământului artistic în sistemul universitar românesc și de dezvoltarea conceptului formativ propriu, foarte consistent construit, cel puțin pentru actorie și regie. Și azi, UNATC se distinge în contextul național și internațional, ca o **școală cu identitate conceptuală**.

Pe parcursul anilor '90 a devenit destul de limpede că opțiunea care ne aștepta era aceea între ATF ca școală “în primul rând axată pe acumularea de experiență profesională practică” și **asumarea misiunii universitare**, care implica dezvoltarea propriului câmp de cercetare (domeniu al cunoașterii) și o complexitate a abordării care depășește problema formării profesionale performante, înglobând-o. Au început să apară programele de studii aprofundate, apoi cele de masterat, s-a dezvoltat treptat școala doctorală.

În 1998, ATF (Academia de Teatru și Film) devenea UATC

(Universitatea de Artă Teatrală și Cinematografică), din 2001 UNATC.

Singura constantă: **I. L. Caragiale**, numele patronului instituției înființată în 1954 prin fuziunea dintre **Institutul de Artă Cinematografică și Institutul de Teatru “I. L. Caragiale”**.

De aici poate începe o analiză a drumului UNATC în noul secol. Procesul de restructurare al IATC a însemnat dezvoltarea și trecerea la un alt tip de structură. Preocuparea pentru existența unui corp profesoral de elită a însemnat și adaptarea la criteriile de evaluare specifice universităților, iar

astăzi titularizarea în universitate nu se mai poate face fără îndeplinirea condiției de doctorat.

Dacă în anii '80 vechiul I.A.T.C. forma profesioniști în domeniile teatru și film pe direcțiile actorie-regie (teatru, film, TV) și operatorie, astăzi UNATC oferă specializări de licență plus masteratele de aprofundare dar și interdisciplinare. Modificarea nu se referă numai la apariția unor noi specializări, ci și la dezvoltarea dimensiunii universitare prin direcția cercetării artistice și științifice și prin preocuparea pentru pedagogia specifică celor două domenii (teatru și film).

Astăzi UNATC are un clar profil **universitar**, un profil de UNIVERSITATE - CONCEPT, cu o identitate pregnantă, cu un model pedagogic coerent și puternic.

UNATC nu este o universitate subordonată pieței, deși a avut întotdeauna **amprenta profesională** specifică teatrului și filmului românesc. Conceptul specific de formare profesională este însă și principala încercare la care este supusă universitatea. Contextul în care sunt exercitate profesiile artistice azi a depășit zona strict delimitată a instituțiilor de stat finanțate de la buget.

Amprenta profesională s-a modificat, iar modelul pedagogic de formare pentru performanță este sever pus la încercare. Semne de inadecvare sunt din ce în ce mai vizibile, o nouă abordare a procesului pedagogic prin prismaobiectivelor este necesară.

Modelul actual al universității este structurat pe trei dimensiuni :

- componenta formativă pentru **performanță**
- componenta de cercetare artistică, cercetare prin artă și cercetare științifică (teatrul și filmul ca **domenii ale cunoașterii**)

- componenta **pedagogică** și relația cu societatea; integrarea modulelor de educație teatrală și cinematografică în învățământul general și în învățarea socială.

II. MISIUNE ȘI ADECVARE

Prin Carta sa, UNATC își asumă ca misiune fundamentală:

- a) formarea de specialiști în domeniul artelor spectacolului și filmului, precum și în domenii conexe (mass-media, multimedia, management și marketing artistic și cultural, pedagogie artistică), la nivel universitar de licență, masterat și doctorat, ca universitate de cercetare avansată / creație artistică și educație în profil artistic și profesional de excelență;*
- b) promovarea spiritului de inovare și excelență, a gândirii critice și a creativității, prin creație artistică individuală și colectivă, prin cercetare științifică și prin valorificarea și diseminarea rezultatelor în context național și internațional;*
- c) protejarea identității culturale, promovarea și susținerea diversității de forme de expresie și de conținuturi creative;*
- d) apărarea cadrului democratic universitar, întemeiat pe respectarea drepturilor și libertăților fundamentale;*
- e) participarea cetățenească activă în societate, promovarea incluziunii sociale și a spiritului antreprenorial, pentru o bună relaționare cu piața muncii.*

UNATC își asumă misiunea de centru cultural național, care contribuie la formarea, dezvoltarea, transmiterea și difuzarea valorilor culturale, și care reprezintă un reper pentru arta și cultura din țara noastră,

un generator de fenomene artistice și culturale.

În esența sa, acest enunț nu este pus în discuție deoarece conține toate principiile la care ne raportăm. Totuși, în ultima vreme universitatea a fost zguduită de conflicte interpersonale ce păreau imposibile. Viața comunității academice a fost grav afectată, iar aceasta s-a reflectat și asupra imaginii UNATC în mediul universitar și în afara lui. Indiferent care au fost motivațiile personale ale celor care s-au implicat în campaniile împotriva universității din care facem cu toții parte, chestiunea modului în care ne raportăm la comunitatea academică va trebui dezbătută public din mai multe direcții:

- onestitate
- loialitate
- colegialitate
- transparență
- sensibilitate la probleme personale
- viziune
- fermitate
- răspundere

III. CONSOLIDAREA POZIȚIEI UNATC

Cheia procesului de consolidare instituțională a UNATC se află în adaptarea modelului managerial la noile realități. Este necesară o nouă abordare a procesului pedagogic – redefinirea și redescoperirea relației maestru-discipol.

Contextul strategic este competițional, național și internațional, marcat de provocări artistice și culturale specifice contemporaneității și – foarte

important – complet schimbat în accesul la resurse. Problemele (și soluțiile) nu vin din dezbaterile sterile despre defectele sau calitățile sistemului Bologna cât din adecvarea la realitățile vieții sociale și la subsistemele care guvernează piața produselor simbolice.

În contextul instituțional propriu pot fi identificate trei categorii majore de probleme :

- în structura universității
- în relația cu studenții
- în legătură cu administrația și logica administrării bugetului.

Sunt necesare acțiuni echilibrate și ferme pe fiecare din aceste trei direcții.

1. **Universitatea centrată pe student** este o idee care încă nu a fost înțeleasă în complexitatea ei. Prin tradiția sa, universitatea noastră a fost dedicată acestei perspective care intră în conflict cu ideea, mult vehiculată și ea, a raportării universităților ”la piață” (se înțelege ”piața muncii”, ”cerere și ofertă” etc.).

Consider a fi o înțelegere simplistă. A te concentra asupra studentului înseamnă dezvoltarea integrală a talentului și inteligenței artistice și punerea acestora în serviciul **personalității artistului autonom** și al capacității sale de a se integra în **echipe de creație** bazate pe afinități electivă, artistice și profesionale.

Preocuparea pentru profesionalizare și excelență artistică trebuie dublată de o reșezare a conținutului ofertei educaționale sub semnul cultivării inițiativei individuale și al opțiunilor în identificarea drumului artistic propriu. Este necesar să regândim traseul formării studentului astfel încât opțiunile personale să aibă o pondere importantă, mai ales la masterat.

2. **Performanța profesională și pedagogică** a corpului didactic este

necesar să fie urmărită pe două dimensiuni: sprijin pentru dezvoltarea CV-ului personal al cadrelor didactice din departamente (mai ales tineri) și o strategie de atragere a unor personalități puternice ale vieții artistice în corpul profesoral (titulari sau asociați), depășind demagogia minoră a așa-ziselor ”posturi cu dedicație”. Universitatea trebuie să atragă și să invite artiști sau teoreticieni de marcă după criterii care țin de propriul concept artistic și pedagogic, să își asume selecția și să evite angajarea pe durată nedeterminată a unor profesori care nu au trecut prin ipostaza unor colaborări pe durată determinată.

3. Dezvoltarea instituțională trebuie să continue. Există direcții de formare încă neexplorate, la licență și la masterat, atât în domeniul teatrului cât și filmului. Dau ca exemple posibile programe de studii în domeniul fotografiei, animației, teatrului pentru copii și tineret, educației artistice, imaginea generată digital etc. Abordarea fiecărui domeniu nou înseamnă și deschiderea unui câmp de cercetare în direcția respectivă. Definierea mai clară, inclusiv prin structura instituțională, a rolului cercetării prin artă și pentru artă, interdisciplinaritatea cu alte domenii și structuri universitare de cercetare, realizarea unor publicații în standarde academice și includerea lor în circuitul internațional sunt obiective care vor trebui urmărite. Punerea în lucru a proiectului CINETic va reprezenta prima mare încercare de acest tip pentru UNATC.

4. Funcția socială a universității trebuie regândită. Principala dimensiune a funcției sociale a UNATC se regăsește în educația teatrală și cinematografică. Situarea în raport cu învățământul general și învățarea socială prin dezvoltarea unei dimensiuni pedagogice complementare pregătirii artistice este modul prin care învățământul artistic contribuie la funcționarea democratică a societății. Eficiența dialogului interpersonal și

social se hrănește din aportul pe care educația teatrală și audio vizuală îl au în informarea cetățeanului apt de participare la viața comunitară.

Parteneriatele cu școli din învățământul public sau cu structuri neguvernamentale pot fi o bună platformă pentru educație. În același timp, **artistul-pedagog al propriei sale arte** își asumă și o sarcină vitală în raport cu propria profesie.

5. Managementul universitar și eficiența administrativă trebuie repuse în discuție și evaluate cu prioritate, pentru realizarea unor măsuri pe care le apreciez urgente. Cred, la o primă apreciere, că sunt necesare măsuri pentru :

- Descentralizare la nivelul facultăților și departamentelor cu stabilirea unor criterii de performanță pentru șefii de departamente și decani
- Comunicare pe orizontala facultății (între departamente), cu obiective precise în procesul de învățământ
- Construcția unui concept de comunicare și imagine publică specific UNATC
- Finalizarea bazei de date informatizate a UNATC.
- Reorganizarea structurii de cercetare la nivel universitar și pe facultăți, cu sprijinirea editurii UNATC, a publicisticii on-line și a activităților de transfer al cunoașterii care va însemna și implicarea organizată a studenților din ciclurile master-doctorat.

Problema managementului universitar nu trebuie privită doar ca o problemă de administrare a resurselor (umane și materiale), ci trebuie raportată mai ales la misiunea universității și la atingerea în condiții optime a obiectivelor ce derivă din acestea.

IV. VIZIUNEA ȘI CONCEPȚIA PLANULUI STRATEGIC

Strategia de management a universității pentru perioada 2016-2020 derivă din analiza făcută și continuă firesc mandatul precedent, cu care se află în relație de continuitate. UNATC trebuie să rămână o unitate indestructibilă, reper național și internațional pentru învățământul internațional de artă, o construcție multigenerațională.

Strategia mandatului 2016-2020 trebuie inclusă într-o strategie pe termen lung. O caracteristică puternică a acestei perioade este dată de schimbul de generații în corpul profesoral, atât la facultatea de teatru cât și la facultatea de film. Practic, mandatul 2016-2020 trebuie să asigure acest transfer în condiții de stabilitate și de consolidare instituțională, de adaptare la toate evoluțiile în plan social, în sfera educației și a culturii. Nivelul de excelență în pedagogia artistică trebuie păstrat, ca și modernizarea în plan artistic și pedagogic. UNATC trebuie să își păstreze capacitatea de a genera noi tendințe în creația artistică (teatru, film) și în cercetarea artistică (art-research, estetică și teoria teatrală și cinematografică).

Pentru a construi această strategie am luat în considerare câteva criterii :

- o diagnoză a situației actuale ("unde ne aflăm")
- o proiecție de viitor ("spre ce ne îndreptăm")
- o planificare a evoluției și a etapelor de parcurs
- o modalitate de evaluare a fiecărei etape.

Știm că ocupăm poziția de lider între universitățile de profil din România, dar nu vom putea păstra această poziție prin stagnare.

Știm că ne îndreptăm, prin dezvoltarea academică, spre un profil universitar din ce în ce mai complex: formativ profesional, de cercetare, de implicare în viața publică. Trebuie să ne situăm la nivel de excelență în toate aceste domenii.

Excelența în formare reprezintă cel mai bine poziționarea studentului în centrul activității universității. Nivelul instituțional de excelență se păstrează schimbând generațiile și este întărit prin cercetare, creație, inovare, implicare. Pentru a atinge aceste ținte, simultan fixe și în mișcare, este necesar să ne propunem și să realizăm un nivel de excelență în mai multe planuri.

1. Excelență în cadrul corpului profesoral

UNATC se află pe parcursul acestui mandat în pragul unui schimb de generații, atât în domeniul teatrului cât și în domeniul filmului. Este un moment sensibil care impune o evadare riguroasă a generației care preia sarcinile majore, o strategie de atragere în diverse forme (profesori asociați, coordonatori de proiecte) a artiștilor de valoare, mecanisme de monitorizare permanentă a rezultatelor fiecărei promoții de la fiecare specializare.

Studiile doctorale trebuie completate cu activitate postdoctorală pentru fiecare membru al corpului profesoral.

Schimbul de generații este și o oportunitate pentru diversificarea ofertei pedagogice și pentru dezvoltarea de noi specializări.

2. Excelență în formarea profesională

Nivelul profesional ridicat se obține doar dacă excelența este urmărită de fiecare compartiment al structurii academice și la toate nivelele (licență,

masterat, doctorat). Decisiv este însă primul pas : selecția celor mai buni candidați, prin sporirea gradului de atractivitate al UNATC și prin adecvarea și rafinarea permanentă a metodologiilor de admitere. Efortul de recrutare a talentelor trebuie să fie cât mai larg, de extindere națională, și trebuie să se sprijine activ pe activitățile teatrale din pre-universitar. Admiterea pentru masterat trebuie de asemenea deschisă către absolvenți de merit din alte școli, atunci când aceștia se dovedesc vârfuri ale generației lor.

3. Excelența în cercetare artistică, în creația artistică, în studiul de teoria artei (teatru și film)

UNATC s-a afirmat deja ca un lider al cercetării artistice și al creației artistice, prin profesori și studenți. Performanța recentă realizată prin premiile și selecțiile de filme în festivaluri (Berlin, Cannes), recorduri la nivel european, remarcabilele creații ale unor profesori și absolvenți în noul film românesc, dar și în afirmarea noilor tendințe în teatru, confirmă o veche tradiție a școlii noastre.

Rezultatele excelente obținute pe linia proiectelor de cercetare sunt de dată mai recentă, dar ne poziționează în poziția de vârf printre universitățile de artă din România. Este și o resursă și o oportunitate pentru internaționalizarea UNATC și construcție de relații de durată în special în spațiul universitar european.

4. Excelența angajării sociale

UNATC s-a angajat în ultimii ani pe punerea în valoare a unei misiuni pedagogice extinse, pentru introducerea în învățământul de toate gradele, a educației teatrale și cinematografice. Este o componentă fundamentală a misiunii universității care trebuie fundamentată conceptual și pragmatic tot

la nivel de excelență, în concordanță cu standarde specifice acestui tip de învățământ, prin parteneriate extinse în cadrul ministerului educației și în societate.

5. Excelența compartimentelor auxiliare și didactic-auxiliare

Este un obiectiv cu dificultăți specifice care poate fi atins prin regândirea modului în care funcționează și se relaționează diverse compartimente, dar mai ales printr-o ridicare permanentă a nivelului de pregătire profesională și de înțelegere specifică a fiecărui angajat. Un rol important poate fi realizat printr-un sistem de retribuire mai diferențiat și mai onest în raport cu gradul de angajare al fiecăruia.

6. În relație cu toate celelalte cinci puncte precedente și în același timp de o importanță aparte se află mediul de învățare. În perioada de după 1989 s-au făcut eforturi majore de creștere din acest punct de vedere. Numărul spațiilor a crescut, nivelul lor de dotare tehnică s-a îmbunătățit, dotările destinate cercetării s-au dezvoltat spectaculos. Există o mare problemă ce necesită încă eforturi majore pentru a fi rezolvată : Studioul de Teatru al UNATC, aflat încă în litigiu. Este știut necesar să mai construim un spațiu de spectacole și să obținem retrocedarea studioului și renovarea lui, în starea actuală fiind oricum inutilizabil. Spațiile sociale (căminul, cantina) sunt considerate esențiale pentru calitatea vieții în mediul academic și vor rămâne în centrul atenției.

7. Strategia financiară

Situația financiară este probabil cel mai delicat aspect al existenței universității în acest moment. Există o dublă presiune datorită în principal celor doi factori care au generat consecințe în ultima perioadă:

- scăderea absolută și relativă a finanțării
- structura dezechilibrată a bugetului în raportul cheltuieli salariale / alte cheltuieli.

Efectul este cumulativ și nu a fost generat de cauze subiective. Restituirea unor drepturi salariale și deschiderea concursurilor de promovare după mai mulți ani de întrerupere au creat o presiune asupra bugetului care, în situația unei universități mici direcționată pe producția de bunuri artistice și culturale nu poate fi rezolvată prin venituri proprii. Practica angajării în proiecte cu autoritățile locale ne-a ajutat pentru a finanța activități importante (*Gala Absolvenților, Cinemaiubit, Festivalul Școlilor de Teatru*) și pentru a menține o imagine de instituție activă în promovarea absolvenților și în cultura emergentă, dar reprezintă doar o soluție parțială și punctuală.

Universitatea are nevoie de un model managerial care să valorifice pilonul educației pentru societate și pilonul cercetării ca resurse financiare semnificative.

Prioritățile strategice se vor corela cu obiectivul menținerii nivelului de excelență al universității în formare profesională, creativitate, formare masterală și doctorală, creație și cercetare artistică și pedagogică.

Obiectivele specifice pentru reechilibrarea financiară sunt de ordin academic, dar și de ordin administrativ. Vor fi necesare acțiuni coordonate în ambele planuri pentru a se evita situații de criză mai ales din punct de vedere al calității.

1. Este necesară revizuirea planurilor de învățământ cu încadrarea numărului de ore/ săptămână la nivelul mediu al normelor ARACIS.

2. Statele de funcții vor trebui să reflecte aceste ajustări și să se încadreze în normele ARACIS privind raportul între posturile de lectori, respectiv conferențieri și profesori. Numărul de posturi la plata cu ora

trebuie să fie minimal, iar nivelul de plată echitabil, indiferent de situația cadrului didactic (angajat sau asociat).

3. Personalul didactic și auxiliar trebuie legat funcțional de procesul didactic, astfel ca, acolo unde este cazul să poată fi suplimentat.

4. Vor trebui favorizate acele cheltuieli administrative legate direct de calitatea mediului de învățare, de la cheltuielile pentru investiții la cheltuielile pentru infrastructura bibliotecii și de cercetare.

5. Aplicarea criteriilor de performanță profesională trebuie folosită pentru stimularea persoanelor și colectivelor care îndeplinesc aceste condiții.

V. STRUCTURA UNATC

Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică «I.L.Caragiale» este structurată în momentul de față pe trei cicluri de învățământ :

FACULTATEA DE TEATRU cu două cicluri de studii :

Ciclul I – Studii universitare de licență ;

Ciclul II – Studii universitare de masterat.

FACULTATEA DE FILM cu două cicluri de studii :

Ciclul I – Studii universitare de licență ;

Ciclul II – Studii universitare de masterat.

DEPARTAMENTUL STUDII DOCTORALE

Ciclul III – Studii universitare de doctorat în domeniile : Teatru și Cinematografie și media.

D.P.P.D. – Modulul I și Modulul II

Oferta educațională a Facultății de Teatru :

Ciclul I – Studii universitare de licență, cu o durată de 3 ani, curs de zi

Domeniul fundamental – **Arte**

Domeniul de studii universitare de licență – **Teatru și artele spectacolului**

Specializările studiilor universitare de licență :

- Artele spectacolului – (Actorie)
- Artele spectacolului – (Păpuși – marionete)
- Artele spectacolului – (Regie)
- Artele spectacolului – (Coregrafie)
- Scenografie
- Teatologie (Management cultural, Jurnalism teatral).

Ciclul II – Studii universitare de masterat, cu o durată de 2 ani, curs de zi (buget și cu taxă)

Domeniul fundamental – **Arte**

Domeniul de studii – **Teatru și Artele spectacolului**

Specializările studiilor universitare de masterat :

- Arta actorului
- Arta regizorului de teatru
- Arta scenografului
- Artă coregrafică
- Design lumină și sunet în spectacolul contemporan
- Scriere dramatică
- Teatologie – management și marketing cultural
- Teatru de animație
- Tehnologii digitale în spectacolul contemporan
- Pedagogie teatrală
- Coregrafie și performanță în dans
- Art-terapie prin teatru și artele spectacolului.

Oferta educațională a Facultății de Film :

Ciclul I – Studii universitare de licență, cu o durată de 3 ani, curs de zi

Domeniul fundamental – **Arte**

Domeniul de studii universitare de licență – **Cinematografie și media.**

Specializările studiilor universitare de licență :

Cinematografie, fotografie, media (Regie de film și TV)

Cinematografie, fotografie, media (Imagine de film și TV)

Cinematografie, fotografie, media (Multimedia: sunet-montaj)

Cinematografie, fotografie, media (Comunicare audiovizuală, scenaristică, publicitate, media, filmologie)

Ciclul II – Studii universitare de masterat, cu o durată de 2 ani, curs de zi

Domeniul fundamental – **Arte**

Domeniul de studii – **Cinematografie și media**

Specializările studiilor universitare de masterat :

- Arta imaginii de film
- Arta montajului de film
- Arta regiei de film
- Film de animație
- Filmologie
- Producție de film
- Scenaristică
- Arta sunetului de film.

UNATC “I.L.Caragiale” este Instituție Organizatoare de Studii de Doctorat (IOSUD). Studiile doctorale se organizează și se desfășoară în domeniile : ***Teatru și Cinematografie și media.***

Studiile universitare de doctorat sunt organizate pe două domenii:
Teatru și Artele spectacolului, Cinematografie și Media.

Colectivele de cercetare specializată sunt structurate astfel:

Estetica, teoria, pedagogia și istoria teatrului

Conducători de doctorat :

- Prof.univ.dr. Ludmila Patlanjoglu
- Prof.univ.dr. Dan Vasiliu
- Prof.univ.dr. Corneliu Dumitriu
- Conf.univ.dr. Octavian Saiu

Studii teatrale aplicate

Conducători de doctorat :

- Prof.univ.dr. Gheorghe Colceag
- Prof.univ.dr. Olga Delia Mateescu
- Prof.univ.dr. Ștefania Cenean
- Conf.univ.dr. Paul Chiribuță

Cinematografie și media

Conducători de doctorat :

- Prof.univ.dr. Manuela Cernat
- Prof.univ.dr. Cristina Nichituș
- Prof.univ.dr. Laurențiu Damian Dumitru
- Prof.univ.dr. Gheorghe Bălășoiu
- Prof.univ.dr. Dana Duma

Studii interdisciplinare - teatru/film/audiovizual

Conducători de doctorat :

- Prof.univ.dr. Alexa Visarion
- Prof.univ.dr. Cristian Pepino
- Prof.univ.dr. Florin Mihăilescu

Specificul mediului de învățare în UNATC

În primul rând, în ambele domenii (teatru și film), dobândirea abilităților și competențelor se bazează pe învățarea *learning by doing*. Este de fapt un principiu comun tuturor artelor : arta este un tip de experiență, devii artist doar practicând într-un mediu care îți asigură posibilitatea de a avea experiențele artistice formatoare.

Exigențele unui astfel de mediu de învățare sunt mari și implică atât spații de repetiții, spații de joc, platouri de filmare cât și dotări tehnologice complexe, pentru filmări, lumini, sunet, postprocesare. Revoluția digitală a schimbat complet standardele tehnologice și competențele tehnice specifice. Chiar și în cercetarea teoretică sau în procesul didactic utilizarea calculatoarelor, a videoproiectoarelor, a mediilor de stocare digitale a devenit normalitate.

Strategia de dotare prin proiecte finanțate de organisme internaționale (UE, FMI) a dat rezultate importante (Centrul CINETic este cel mai recent exemplu). Această strategie va trebui continuată prin scrierea și câștigarea de noi proiecte, într-un ritm anual de minim un proiect câștigat (ceea ce poate însemna efortul de a depune mai multe proiecte), într-o strategie de implicare a cadrelor didactice, a cercetătorilor și a studenților (doctoranzi, masteranzi).

Noile dotări vor fi folosite atât pentru practicile artistice, cât și pentru activitățile de cercetare artistică și cercetare prin artă. Marile școli de artă pe plan mondial dezvoltă în prezent laboratoare de cercetare artistică și interdisciplinară în care se desfășoară programe specifice și interdisciplinare de maxim interes.

Poziția UNATC de *pol de excelență* recunoscut în domeniile teatrului și filmului ca *domenii ale cunoașterii* este esențială. Programele de cercetare

ale Școlii doctorale vor trebui corelate cu activitățile Centrelor de cercetare și raportate la standardul științific contemporan.

UNATC va trebui inclusă în rețele naționale și internaționale în care apar noi estetici, noi relaționări tehnologice-antropologice-sociale, noi metodologii creative.

În prezent UNATC este dotată cu spații de joc și platouri de filmare care în conjuncturi mai puțin favorabile instituțional se pot dovedi insuficiente: Sala Berlogea și Sala Atelier, la sediu, două spații la Palatul Copiilor, platoul de filmare – la sediu. Este necesară construcția unei săli de mici dimensiuni în Matei Voievod și obiectiv esențial – recuperarea Studioului Casandra, aflat într-o procedură juridică de durată.

VI. DEZVOLTAREA STRUCTURILOR DE CERCETARE ȘI A STRUCTURILOR DE EDUCAȚIE DESTINATE ADOLESCENȚILOR ȘI ADULȚILOR

Structura de cercetare cea mai recentă este Centrul CINETic, organizat pe laboratoare și direcții de cercetare pe mai multe direcții din domeniul teatrului și filmului și pe direcția interdisciplinarității. În același timp centrele și nucleele de cercetare din departamente au o activitate specifică, legată de teme de interes pentru programele de studii și cadrele didactice respective.

Este necesară organizarea coerentă a unui program de publicații ale UNATC, cu respectarea standardelor academice de editare și cu o ritmicitate previzibilă.

Școala doctorală și UNATC Press pot avea o contribuție substanțială, atât în tipărirea revistelor (inclusiv Analele UNATC) cât și în tipărirea

cărților de specialitate, rod al cercetărilor doctorale și postdoctorale.

Activitatea de cercetare artistică va trebui să devină criteriu de performanță pentru facultăți și departamente.

Excelența și profesionalismul rămân valori primordiale în misiunea universității. Adaptări importante se produc în misiunea pedagogică extinsă, orientată către societate. Nucleul activității rămâne centrat pe studenți, dar se dezvoltă două componente suplimentare : modulul **UNATC Junior** (programe de teatru educațional pentru copii și adolescenți) și **UNATC Edu** (programe destinate cu precădere adulților, precum Școala de Duminică, activă în ultimii 4 ani). Aceste structuri vor trebui sprijinite prin strategii de parteneriate și prin integrarea cu programele de pedagogie – masterat, modul pedagogic.

Modernizarea procesului didactic trebuie realizată la intersecția dintre actualizarea evaluării cadrelor didactice, a planurilor de învățământ și a surselor documentare, deschiderea UNATC prin procesul de internaționalizare, îmbinarea procesului didactic cu procesul tendințelor actuale în dezvoltarea rolului artei în societate. Dezvoltarea direcției pedagogice și participarea studenților în stagii de practică în mediul preuniversitar va contribui substanțial la crearea unui nou public, iar tinerii artiști au șansa de a se face cunoscuți unui public generațional chiar înaintea debutului profesional.

Dezvoltarea colaborării internaționale pornind de la ERASMUS+ poate fi extinsă prin construcția unei rețele regionale consistente, bazată pe dotările foarte bune de care dispunem în acest moment. Construcția unui modul internațional este un obiectiv realizabil, dar trebuie creat un colectiv consistent de cadre didactice atestate pentru predare în limba engleză. Un program anual de conferințe și întâlniri este de asemenea necesar.

VII. STRATEGIA DE IMAGINE

UNATC are o imagine bună în mediul universitar și în mediul profesional, dar a suferit daune importante în mediul virtual, printr-o campanie negativă pe internet.

Este necesară o strategie de imagine care să pună accent pe promovarea brand-ului instituțional, misiune, valori, realizări. Cred că va trebui dezvoltată o campanie pozitivă, de re-branding bazată pe performanțele universitare ale studenților și pe implicarea socială a universității prin educație teatrală și cinematografică.

Un nou site unatc.ro va trebui să separe funcția de comunicare imediată de funcția de depozit al informațiilor instituționale.

Conceptul grafic actual nu corespunde identității instituționale.

VIII. DEZBATEREA ASUPRA UNATC 2020

În urmă cu un an am făcut public un punct de vedere privind restructurarea universității care pornea de la observația că, în contextul actual al învățământului universitar, UNATC are o dificultate instituțională majoră pentru a se putea integra fazei antreprenoriale spre care tind universitățile mari din România. Succint, aceste dificultăți provin din caracteristica sectorului cultural de a putea supraviețui doar prin subvenții (indiferent de formula legală sau de politicile culturale) și de preocuparea

naturală a personalităților culturale de a se dedica mai intens antreprenoriului carierei proprii. Din aceste motive, formula specifică prin care UNATC se poate menține pe o traiectorie de dezvoltare este aceea a **universității antreprenorial-sociale cu funcție educativă orientată spre societate**. Acest tip de universitate este o universitate creativă caracterizată ca diversă, integrativă, omniprezentă, universitate-laborator și de educație permanentă, sursă deschisă de resurse în special pentru zona educației și a cercetării interdisciplinare.

Dimensiunea antreprenorială este esențială pentru echilibrarea financiară printr-o strategie de realizare a veniturilor proprii la nivelul acoperirii deficitului financiar.

În ultimă instanță, decizia pe care trebuie să o luăm este aceasta: reconstruim structural universitatea pentru a corespunde unei misiuni redefinite, specifice unei universități contemporane sau încercăm să rezolvăm blocajul financiar și instituțional revenind la o formulă asemănătoare vechiului UNATC, cu o misiune mai apropiată de misiunea unui conservator de artă.

Cred că este momentul potrivit pentru o reformă în sensul construcției unei universități moderne, angajată într-o misiune complexă, corespunzătoare vremurilor pe care le trăim. Este un obiectiv care nu poate fi atins prin răsturnări spectaculoase, va trebui discutat și cântărit în următorii ani. Cert este doar faptul că la capătul actualului mandat se finalizează un schimb de generații, iar UNATC are de ales între a rămâne un spațiu contemporan al excelenței sau a se oglindi în propriul trecut glorios.

Conf.univ.dr. Nicolae MANDEA

